

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 15. december 2021
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Terese Trangbæk Døssing
Sagsnr.: 2021-72-0361
Dok.: 2223998

Notat til Europaudvalget, Retsudvalget og Erhvervsudvalget om intervention i sag for EU-Domstolen C-540/21, Kommissionen mod Slovakiet

Indledning og baggrund

Kommissionen har den 27. august 2021 anlagt sag mod Slovakiet ved EU-Domstolen med påstand om, at Slovakiet ved vedtagelsen af § 33 a i lov nr. 170/2018 (om pakkerejser, tilknyttede turismetjenester og visse betingelser for turismeerhverv), indsat ved lov nr. 136 af 20. maj 2020, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12, stk. 2, artikel 12, stk. 3, litra b), og artikel 12, stk. 4, i pakkerejsedirektivet¹, sammenholdt med direktivets artikel 4.

Dette skyldes, at § 33 a, stk. 7, i den pågældende lov bestemmer, at rejsearrangøren inden den 31. august 2021 skal indgå aftale med den rejsende om ombytning af pakkerejsen. Hvis rejsearrangøren ikke inden nævnte dato når til enighed med den rejsende om ombytning, anses rejsearrangøren i henhold til § 33 a, stk. 9, for at have trukket sig fra aftalen om pakkerejsen og skal betale den rejsende hele den betaling, som rejsearrangøren modtog i medfør af aftalen om pakkerejsen, snarest muligt og senest den 14. september 2021.

Ved ovennævnte lovgivning får rejsearrangøren tilsyneladende en længere frist for tilbagebetaling til forbrugeren, end den 14-dages frist, der følger af

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF

pakkerejsedirektivet. Det skyldes, at fristen først begynder at løbe fra den 31. august 2021.

Til støtte for påstanden om, at Slovakiet har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til de nævnte bestemmelser i pakkerejsedirektivet, anfører Kommissionen, at den rejsende i henhold til artikel 12, stk. 2, i pakkerejsedirektivet har ret til at opsige aftalen om pakkerejsen inden pakkerejsens begyndelse uden at betale noget opsigelsesgebyr i tilfælde af uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, der indtræffer på rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf, og som væsentligt berører leveringen af pakkerejsen, eller som i væsentlig grad berører befordringen af passagerer til destinationen. I henhold til pakkerejsedirektivets artikel 12, stk. 3, litra b), har rejsearrangøren samme ret til at opsige aftalen om pakkerejsen, når rejsearrangøren er forhindret i at opfylde aftalen på grund af uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder.

Endvidere bestemmer artikel 12, stk. 4, i pakkerejsedirektivet, at rejsearrangøren skal foretage refusioner til den rejsende hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest 14 dage efter, at aftalen om pakkerejsen er opsagt. Pakkerejsedirektivets artikel 4 forbyder ligeledes medlemsstaterne at indføre bestemmelser, der fraviger dem, der er fastsat i direktivet, herunder strengere eller lempeligere bestemmelser, for at sikre et andet beskyttelsesniveau for rejsende.

Regeringens interesse og synspunkter i sagen

Regeringen er enig med Kommissionen i, at medlemslandene skal overholde reglerne i pakkerejsedirektivet, og at en lovgivning, der tillader udskydelse af 14-dages fristen for tilbagebetaling til forbrugeren, vil være i strid med pakkerejsedirektivets artikel 12, stk. 2, artikel 12, stk. 3, litra b) og artikel 12, stk. 4, sammenholdt med direktivets artikel 4.

Tilsyneladende tilsidesætter den slovakiske lovgivning de nævnte bestemmelser, da fristen for rejsearrangørens tilbagebetaling til forbrugeren først begynder at løbe fra den 31. august 2021.

Det er regeringens opfattelse, at fristen for tilbagebetaling på 14 dage ikke bør kunne udskydes på grund af en krise som eksempelvis COVID-19-epidemien, da det vil være på bekostning af det høje forbrugerbeskyttelsesniveau, som er et af formålene med pakkerejsedirektivet, jf. artikel 1. Regeringen er desuden af den opfattelse, at formålet med artikel 12 er, at

forbrugerne skal nyde en særligt høj beskyttelse i tilfælde af ekstraordinære og uundgåelige omstændigheder, som f.eks. en sundhedskrise som COVID-19-epidemien.

Hvis EU-Domstolen skulle komme frem til, at den slovakiske lovgivning er i overensstemmelse med artikel 12, vil det således have betydning for niveauet af forbrugerbeskyttelse efter pakkerejsedirektivet. Endvidere vil det føre til en tidsmæssig forskydning af tidspunktet, hvor forbrugeren modtager refusion, hvilket vil føre til en forskellig retsstilling på tværs af Unionen i strid med pakkerejsedirektivets formål om harmonisering.

Regeringen har argumenteret for en tilsvarende fortolkning af pakkerejsedirektivets artikel 12 i den præjudicielle sag C-407/21, UFC - Que choisir og CLCV.

Det er regeringens opfattelse, at regeringen bør intervenere i denne sag til støtte for Kommissionen, eftersom det under COVID-19-epidemien i Danmark har været vigtigt for regeringen, at hjælpen til pakkerejsebranchen har været i overensstemmelse med gældende regler i pakkerejseloven og pakkerejsedirektivet.

Under COVID-19-epidemien har rejsebureauerne således været forpligtede til at refundere kunderne for en aflyst eller afbestilt rejse indenfor 14 dage. For at understøtte branchen etablerede regeringen en låneordning i Rejsegarantifonden, således at rejseudbydere med behov for ekstra likviditet havde mulighed for at tage lån for at sikre tilbagebetalingen af kunderne inden for 14 dage. Det har været medvirkende til, at rejseudbydere har kunnet overholde forpligtelserne i pakkerejsedirektivet og dermed opretholde et højt niveau af forbrugerbeskyttelse.

Håndteringen af pakkerejsebranchens udfordringer under COVID-19 i Danmark har således vist, at det er muligt at hjælpe pakkerejsebranchen uden at gå på kompromis med forbrugerbeskyttelsen

På denne baggrund intervenserer regeringen i sagen til støtte for Kommissionen.